

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

شماره ۱۹۲۶ - ۵

تاریخ ۷ مرداد

بتنی

دفتر شرکای نگهبان

نامه شماره ۴۰۴۵ مورخ ۱۳۶۰/۹/۱۷

شماره ۳۳۳۳

شورای محترم نگهبان

عطف بمنامه شماره ۴۰۴۵ مورخ ۱۳۶۰/۹/۱۷ گزارش کمیسیون امور قضائی درخصوص لایحه دیوان عدالت اداری که یک فوریت آن در جلسه ۱۳۶۰/۸/۳ بتصویب رسیده و پس از تصویب مجلس و اظهارنظر آن شورای محترم مجدداً مورد بررسی قرار گرفته و در جلسه علنی روز یکشنبه ۱۳۶۰/۱۱/۴ مجلس شورای اسلامی با حضور نمایندگان شورای محترم نگهبان بتصویب رسیده است در اجرای اصل نود و چهارم قانون اساسی برای رسیدگی و اظهارنظر آن شورای محترم به پیوست ارسال میگردد.

رئیس مجلس شورای اسلامی

اکبر هاشمی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

بیان

دفتر شورای نگهبان

از پنج ۱۳۶۷ - ۴ - ۲۰
سال ۱۳۶۷ - ۴ - ۲۰

لایحه دیوان عدالت اداری

دراجرای اصل یکصد و هفتاد و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران "اصل یکصد و هفتاد و سوم بمنظور رسیدگی به شکایات، نظرخواهی و اعتراضات مردم نسبت به مامورین یا واحدها و یا آئین نامه‌های دولتی و احراق حقوق آنها دیوانی بنام دیوان عدالت اداری زیر نظر شورای عالی قضائی تأسیس می‌گردد. حدود اختیارات و نحوه عمل این دیوان را قانون تعیین می‌کند" دیوان عدالت اداری که از این پس در این قانون دیوان نامیده می‌شود بطبق مقررات این قانون تشکیل وحدو اختیارات و نحوه عمل آن تعیین می‌گردد.

فصل اول – تشکیلات دیوان

ماده ۱- دیوان دارای ده شعبه خواهد بود هر شعبه دارای دو عضو عبارت از یک رئیس یا علی البدل رئیس و یک مشاور مگر در موارد بین الدال فاصله ۱۱ این قانون که دو مشاور لازم است و در هر حال رای نهایی با رئیس یا علی البدل رئیس شعبه می‌باشد رئیس شعبه اول سمت ریاست کل دیوان را خواهد داشت از دیگر اعضاء در تهران و جاهای دیگر منوط به نظر شورای عالی قضائی است.

تبصره - در صورت غیبت رئیس کل رئیس شعبه دوم قائم مقام ریاست کل است.

ماده ۲- روسا واعضاً علی البدل و مشاوران دیوان با حکم شورای عالی قضائی بروای مدت دو سال منصوب می‌شوند انتصاب مجدد آنان بلا مانع است.

ماده ۳- روسا واعضاً علی البدل و مشاوران دیوان باید واجد شرایط زیر باشند:

الف - عدالت، ایمان و تقوی و تعهد عملی نسبت به موازین اسلامی و وفاداری به نظام جمهوری اسلامی ایران.

ب - معروفیت به حسن اخلاق و امانت و عدم محکومیت جزائی که مستلزم محرومیت از حق استخدام دولتی است و همچنین نداشتن محکومیت به مجازاتهای اداری یا انتظامی از درجه چهار به بالا.

ج - صحت مراج و توانائی انجام کار قضائی و عدم اعتیاد به مواد مخدوش.

د - تابعیت ایران.

تبصره ۱- اشخاصی که به اتهام جرائم مذکور در بند ب علیه آنان کیفرخواست صادر شده است مادا که برایت حاصل نکرده اند از انتصاب به عضویت دیوان منوع است.

تبصره ۲- شورای عالی قضائی می‌تواند علاوه بر قضات دادگستری از قضات شرع و سایر کسانی که صلاحیت قضائی آنها از طرف شورای عالی قضائی یا هیات منتخب شورا مورد تایید

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

شماره ۱۹۲۴ - ۵

تاریخ ۱۱/۱۱/۶۴

- ۲ -

بیان

قرار گرفته باشد برای مشاغل فوق دعوت نماید.

ماده ۴ - بودجه دیوان جزو بودجه دادگستری منظور خواهد شد.

ماده ۵ - حقوق رئیس کل دیوان و روسای شعب معادل حقوق پایه ۱۰ قضائی و حقوق اعضاً علی البدل و مشاوران معادل پایه ۹ قضائی خواهد بود فوق العاده قضائی روسا و اعضای علی البدل و مشاوران دیوان را شورای عالی قضائی تعین میکند.

تبصره - در صورتیکه حقوق قبل از انتصاب رئیس یا علی البدل یا مشاور دیوان بیش از حقوق معین در این ماده باشد بهمان مأخذ دریافت میدارد.

ماده ۶ - رئیس علی البدل و مشاور دیوان چنانچه از بین بازنیستگان انتخاب شوند تازمانیکه باین شغل اشتغال دارند از دریافت حقوق بازنیستگی منوع خواهند بود.

ماده ۷ - نمودار تشکیلاتی دیوان عدالت اداری و همچنین تعدا دیستهای سازمانی و عناوین آنها با همکاری سازمان امور اداری و استخدامی کشور تهیه و پیش از تصویب و تایید شورای عالی قضائی بر محله اجراء در می آید.

ماده ۸ - روسا و اعضاء علی البدل و مشاوران و کارمندان دیوان نمیتوانند در موسساتی که تمام یا قسمی از سرمایه آن متعلق بدولت یا موسسات عمومی است شغل موظف داشته باشند و همچنین نمیتوانند نمایندگی مجلس شورای اسلامی و وکالت دادگستری و مشاورت حقوقی و نیز ریاست و مدیریت عامل یا عضویت در هیات مدیره انواع مختلف شرکتها به استثنای شرکتهای تعاونی محلی و تعاونی ادارات و موسسات مذکور در فوق را برعهده گیرند.

ماده ۹ - مدت خدمت کارمندان اداری و قضائی دیوان از هر لحاظ جز و مدت خدمت رسمی آنان محسوب میشود.

ماده ۱۰ - به تخلفات انتظامی روسا و اعضاء علی البدل و مشاورین دیوان در دادگاه انتظامی قضا رسیدگی خواهد شد. تخلفات قضا دیوان همان تخلفات قضا دادگستری میباشد.

فصل دوم - صلاحیت و حدود اختیارات دیوان

ماده ۱۱ - صلاحیت و حدود اختیارات دیوان بقرار زیراست:

۱- رسیدگی به شکایات و تظلمات و اعتراضات اشخاص حقیقی یا حقوقی از:

الف - تصمیمات و اقدامات واحدهای دولتی اعم از وزارت خانه و سازمانها و موسسات و شرکتهای دولتی و شهرداریها و تشکیلات و نهادهای انقلابی و موسسات وابسته به آنها.

ب - تصمیمات و اقدامات مامورین واحدهای مذکور در بند الف در امور راجع به وظایف آنها.

پ - آئین نامه ها و سایر نظمات و مقررات دولتی و شهرداریها از حیث مخالفت مدلول

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

شماره ۱۹۶۲ - ۵

تاریخ ۷ سپتامبر ۶۴

- ۳ -

بیان

آنها با قانون واقعیت حقوق اشخاص در مواردی که تصمیمات یا اقدامات یا مقررات مذکور به علت برخلاف قانون بودن آن و با عدم صلاحیت مرجع مربوط یا تجاوز یا سوءاستفاده از اختیارات یا تخلف در اجرای قوانین و مقررات یا خودداری از انجام وظایفی که موجب تضییع حقوق اشخاص می‌شود.

۲- رسیدگی به اعتراضات و شکایات از آراء و تصمیمات قطعی دادگاههای اداری هیاتهای بازرسی و کمیسیونهای مانند کمیسیونهای مالیاتی، شورای کارگاه، هیات حل اختلاف کارگر و کارفرما، کمیسیون موضوع ماده ۵۰ قانون شهرداریها، کمیسیون موضوع ماده ۵۵ قانون حفاظت و بهره‌برداری از جنگلها و منابع طبیعی منحصراً از حیث نقض قوانین و مقررات یا مخالفت با آنها.

۳- رسیدگی به شکایات قضات و مشمولین قانون استخدام کشوری و سایر مستخدمین واحدها و موسسات مذکور دریند یک و مستخدمین موسساتی که شمول این قانون نسبت به آنها محتاج ذکر نام است اعم از لشکری و کشوری از حیث تضییع حقوق استخدامی.

تبصره ۱- تعیین میزان خسارات واردۀ از ناحیه موسسات و اشخاص مذکور دریندهای یک و دو این ماده پس از تصدیق دیوان به عنده دادگاه عمومی است.

تبصره ۲- تصمیمات و آراء دادگاهها و سایر مراجع قضائی دادگستری و نظامی و دادگاههای انتظامی قضات دادگستری و ارشقابل شکایت در دیوان عدالت اداری نمی‌باشد.

تبصره ۳- بروندۀ هائیکه برای رسیدگی به شکایات مربوط بهای بندر دادگاههای عمومی یا دیوان عالی کشور مطرح است و تاریخ تشکیل دیوان منتهی به صدور حکم نگردیده است به دیوان عدالت اداری احواله خواهد شد.

فصل سوم - ترتیب رسیدگی دیوان

ماده ۱۲- رسیدگی در دیوان محتاج به تقدیم دادخواست است که باید بزبان فارسی و در روی برگهای چاپی مخصوص نوشته شود. دادخواست باید به تعداد طرف دعوی باضافه یک نسخه باشد رونوشت یا فتوکپی مصدق مدارک و مستندات به تعداد دادخواستها باید ضمیمه دادخواست تسلیم گردد اگر دادخواستی فاقد امضاء و شرایط مذکور باشد از طرف مدیر دفتر رسیدگی می‌تواند تجدید دادخواست نماید.

تبصره - دیوان موظف است برگهای مخصوص چاپی را مانند تمبر در سراسر کشور در اختیار مردم قرار دهد.

ماده ۱۳- رسیدگی دیوان مجانی است و کسانی که مغرضاند عوایبی اساس و خلاف واقع علیه اشخاص اقامه نمایند در صورت ثبوت غرض و خلاف واقع و بی اساس بودن دعوا مطابق قوانین مربوط تعقیب خواهند شد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

شماره ۱۹۴۶ - ۵

تاریخ ۷ را رسماً

- ۴ -

بیانی

تبصره - شاکی و دیوان قبل از رسیدگی و ثبوت تخلف اعلام شده حق افشار آنرا ندارند . مطبوعات و وسائل ارتباط جمعی نیز قبل از ثبوت تخلف از درج و نشر آن ممنوعند .

ماده ۱۴ - دادخواستهای که بدیوان داده میشود از طرف رئیس دیوان به یکی از شب ارجاع میگردد دفتر شعبه مربوطه یک نسخه از دادخواست و مطائم آنرا به طرف دعوی ابلاغ مینماید که با رعایت مسافت برطبق آئین دادرسی مدنی ، هرگونه جوابی داشته باشد ظرف ده روز کتب اعلام نماید و باتفاق مدتد مذبور شعبه مربوط شروع به رسیدگی نموده پس از انجام تحقیقات لازمه رای صادر مینماید .

ماده ۱۵ - شعبه مامور رسیدگی میتواند در حدود قانون هرگونه تحقیقی را که ضروری است بعمل آورده یا انجام آنرا از هر یک از مراجع قضائی یا اداری تقاضا نماید و مراجع مذکور مکلف به انجام آن میباشد .

ماده ۱۶ - دیوان میتواند در صورتیکه مقتضی بداند طرفین دعوی را برای رسیدگی واحد توضیح دعوت نماید و همچنین دیوان در صورت لزوم میتواند سوابق و استنادی را که در واحدهای دولتی و موسسات وابسته و شهرداریها است مطالبه نموده و ملاحظه و مطالعه نماید و احادی که پرونده یا سند نزداوست مکلف است در مهلتی که دیوان تعیین کرده سوابق یا سند مورد مطالبه را ارسال نماید و اگر علی انجام آن مقدور نباشد جهات آن را به دیوان اعلام کند در غیر اینصورت متخلص به انفصال وقت تا یک سال محکوم خواهد شد . همین مجازات مقرر است برای موردی که دیوان احتیاج به اخذ توضیح از نماینده واحدهای مذکور در بند الف ماده ۱۱ دارد و مسؤول مربوط از تعیین نماینده خودداری کند یا نماینده تعیین شده از حضور در دیوان استنکاف نماید .

ماده ۱۷ - ابلاغ اوراق و احکام و تصمیمات دیوان بوسیله مامورین ابلاغ و اجرای دادگستری و با ضوابط آئین دادرسی مدنی میباشد .

ماده ۱۸ - احکام دیوان در موردی که علیه واحدهای مذکور در بند الف ماده ۱۱ صادر گردیده قابل تجدیدنظر شکلی است و در سایر موارد قطعی میباشد .

ماده ۱۹ - مهلت دادخواست تجدیدنظر ده روز از تاریخ ابلاغ حکم دیوان میباشد تجدیدنظر در هیاتی مرکب از رئیس کل یا فائم مقام دیوان و شش نفر از روسای شعب دیوان به قید قرعه بعمل می آید رای اکثریت این هیات قطعی است .

ماده ۲۰ - هرگاه در موارد مشابه آراء متناقض از یک یا چند شعبه دیوان صادر شود رئیس کل مکلف است بمحض اطلاع موضوع را در هیات عمومی دیوان مطرح نماید برای تشکیل هیات عمومی دیوان حضور لااقل ۳ روسای شعب لازماست رای اکثریت هیات عمومی برای شعب دیوان و سایر مراجع مربوط در موارد مشابه لازم الایتعاع است .

ماده ۲۱ - واحدهای دولتی اعم از وزارت خانه ها و سازمانها و موسسات و شرکتهای دولتی و شهرداریها و تشکیلات و موسسات وابسته به آنها و نهادهای انقلابی مکلفند احکام دیوان

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

شماره ۱۹۲۴ - ۵

تاریخ سه شنبه ۱۳۶۷

- ۵ -

بیان

رادر آن قسمت که مربوط به واحدهای مذکور است اجرانمایند در صورت استنکاف مرتكب به حکم دیوان به انفال از خدمت دولتی و قانونی محکوم می‌شود.

ماده ۲۲ - در صورت حدوث اختلاف در صلاحیت بین دیوان عدالت اداری و محاکم دادگستری حل آن بوسیله دیوانعالی کشور بعمل می‌آید.

ماده ۲۳ - آئین نامه‌های مربوط به این قانون وسیله هیات عمومی دیوان تنظیم و پس از تصویب شورای عالی قضائی بموردا جراحت می‌آید.

ماده ۲۴ - ماده همه اصلاحی قانون استخدام کشوری و اصلاحیه‌های آن و قانون تشکیل شورای دولتی مصوب ۱۳۳۹ و سایر قوانین و مقرراتی که با این قانون مغایرت دارد در قسمتی که مغایر است از تاریخ تشکیل دیوان منسوخ است.

ماده ۲۵ - در اجرای اصل ۱۷۰ قانون اساسی دیوان عدالت اداری موظف است چنانچه شکایتی مبنی بر مخالفت بعضی از تصویب نامه‌ها و یا آئین نامه‌های دولتی با مقررات اسلامی مطرح گردید شکایت را به شورای نگهبان ارجاع نماید، چنانچه شورای نگهبان طبق اصل ۴ خلاف شرع بودن را تشخیص داد دیوان حکم ابطال آن را صادر نماید و چنانچه شکایت مبنی بر مخالفت آنها با قوانین و یا خارج از حدود اختیارات قوه مجریه بود، شکایت را در هیات عمومی دیوان مطرح نماید و چنانچه اکثریت اعضاء هیات عمومی شکایت را وارد تشخیص دادند، حکم ابطال آن صادر می‌شود.

لایحه قانونی فوق مشتمل بر بیست و پنج ماده و نه تبصره در جلسه روز یکشنبه چهارم بهمن ماه یکهزار و سیصد و شصت مجلس شورای اسلامی به تصویب رسیده است. پ

رئيس مجلس شورای اسلامی